

DIVENDRES SANT OFICI DE LECTURA I LAUDES

Homilia pronunciada a la cripta de la Catedral Basílica de Sant Pere de Vic, el dia 29 de març del 2013

Les paraules del profeta Isaïes que acabem d'escoltar ens conviden a mirar Jesús desfigurat pel dolor i el sofriment; però al mateix temps el profeta ens convida a mirar més enllà: *allò que mai no s'havia contat, i sabran la cosa més inaudita*. La nostra mirada de fe ens fa descobrir el misteri de la passió i mort de Jesús, el Fill del Déu vivent, que mor en la creu per nosaltres i per la nostra salvació. La nostra mirada del divendres sant és plena de dolor, però d'un dolor amb certesa de glòria: «Nosaltres ens hem de gloriar en la creu de nostre Senyor Jesucrist».

En aquest hora del matí del Divendres Sant vull parar-me en la segona paraula que Jesús va pronunciar estant clavat a la creu. La trobem en l'evangeli segons sant Lluc, quan els dos criminals en el mateix suplici parlen amb ell, l'un per recriminar i l'altre demanant-li misericòrdia. Jesús, el qui en tot l'evangeli apareix com el qui comparteix la taula amb publicans i pecadors, el qui diu *No he vingut a cridar justos, sinó pecadors, perquè es converteixin*. (Lc 5,32); el qui diu: *Els teus pecats et són perdonats*. (Lc 7,48); el qui amb bellesa insuperable diu que l'amor de Déu és semblant al del pare misericordiós que acull a casa el fill petit que ha malgastat tots els seus béns (cf. Lc 15,11-32); aquest Jesús, ara en el lloc del sofriment i la mort, diu paraules de misericòrdia: *T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís* (Lc 23,43).

Són, aquestes paraules, expressió del cor ple de misericòrdia de Jesús envers tota la humanitat. Jesús és el rostre del Pare misericordiós que vol rescatar la humanitat del poder del pecat i de la mort. L'home que està en la misèria gira els seus ulls vers Déu, però no hi troba un Déu llunyà, sinó un Pare ben a prop seu, ja que Déu té els seus ulls i el seu cor posats en ell, des de sempre, des d'abans que existís. Aquest és l'amor misericordiós de Déu que, lliurant el seu Fill pels nostres pecats, manifesta el seu disseny sobre nosaltres; un disseny d'amor benvolent que precedeix tot mèrit nostre: *En això consisteix l'amor: no som nosaltres qui hem estimat Déu, sinó que és ell qui ens ha estimat i ha enviat el seu Fill com a propiciació pels nostres pecats* (1Jn 4,10). Les paraules de Jesús des de la creu al bon lladre manifesten la misericòrdia divina més enllà del que podríem esperar. Aquell bon lladre va adreçar a Jesús la seva pregària i aquesta va arribar al cor de Jesús, ple d'amor i de misericòrdia i ell li dona el perdó i la misericòrdia que demana: *T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís* (Lc 23,43).

El bon lladre demana a Jesús que es recordi d'ell: *Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne* (Jn 23,42). Però la resposta donada per Jesús inclou no solament la llibertat, sinó a més la intimitat amb ell: Seràs amb mi. Reconeixent l'espontaneïtat del deixeble, manifestat pel bon lladre, Jesús li dona efectivament el paper d'un deixeble: compartir els seus sofriments i compartir la seva glòria.

Que la gràcia de Déu que es vessa sobre la humanitat avui, Divendres Sant, arribi abundantment als nostres cors, com va arribar al cor del bon lladre. Que tots nosaltres tinguem el do de ser sempre deixebles de Jesús que acullen la seva misericòrdia i, en el dia de la nostra mort, que també tots nosaltres puguem sentir com ens diu el bon Jesús: *T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís* (Lc 23,43). Així sigui.